YENİASYA

FİDANLIK

Şubat - Mart 2025 | Sayı : 26-27 | "Hür Nesillerin Gür Sesi" | editor.fidanlik@yeniasya.com.tr

Dijital Tebliğ

Her teknoloji Nûra hizmetkâr ve dellâl olmalı

Saadet Asrından asrın saadetine

Hz. Muhammed (sav) kendisinden sonraya miras olarak Kur'an ve Sünneti bırakmış. Kıyamete kadar bütün insanlığa hak ve hakikati ders verecek. Asr-ı Saadetten günümüze kadar aslî bir surette asırları tenvir ederek gelmiş. Şimdi ise Rabbimizin bize ikramı olan bütün dijital platformlarda okunuyor, dinleniyor, öğreniliyor, ders alınıyor. Tebliğine külli bir surette devam ediyor. Artık herkesin avucunun içinde, gözünün önünde, kulağında ve kulaklığında.

Kur'ân'ın bu asırdaki bir dersi olan Risale-i Nurlar, Bediüzzaman'ın vefatından sonra geride bıraktığı en değerli eserler. Dünyada bırakılabilecek en değerli ilmi bir miras olarak kıyamete kadar Kur'ân hakikatlerine ayinedarlık yapacak. Teknolojinin bütün imkanlarıyla dijital âlemi nurlandırmaya devam edecek.

Modern asır insanlarının Kur'ân hakikatlerine ve o hakikatleri aklı ikna ve kalbi tatmin ederek ders veren Risale-i Nur'a ne kadar muhtaç olduğu her geçen gün daha iyi anlaşılıyor.

Ve insanlık 'doğru İslamiyeti ve İslamiyete layık doğruluğu' fiilen görmek istiyor.

Abdünnur KANDİBER

Bediüzzaman'ın gazetesi

Bediüzzaman'ın efkarını aleme duyurmak için gazetelerde yazdığını dahası gazete çıkartma teşebbüsü hepimizin malumu. O zaman ki neşir vasıtaları, cerideler ve mecmualardı daha sonra radyo insanların gündemine girdi. Radyodan Kur'an okunmaya başladığı zaman "bu radyo büyük bir nimettir." diye radyo hakkında müstakil bir risale (*Nur Aleminin Bir Anahtarı*) neşretti. Ağabeyler yeni bir cihaz olan teybe ders okuyup, kaydedip getirip üstada dinlettiklerinde de "Risale-i Nur hafızı" payesini vermişti teybe. Bütün bunlar bize gösteriyor ki; Bediüzzaman tüm neşir vasılarını iman ve İslamiyet hizmetinde istihdam etmek gayretindeydi.

Üstadımızın vefatından sonra müteşebbis Nur talebeleri kısa süreli bir kaç gazete denemesinden sonra 1967'de haftalık 'İttihad' ve akabinde 21 şubat 1970'te de günlük 'Yeni Asya' gazetesini çıkarmışlardır. Bir taraftan da gazetedeki yazılar unutulmasın diye kitap olarak neşretmek için evvela 'Mihrab Yayınları'nı ve sonra da gazeteyle aynı isimdeki 'Yeni Asya Yayınları'nı kurmuşlardır. İlerleyen yıllarda araçların yaygınlaşmaya başlamasıyla araç teypleri moda olmuş, malayani şeyler dinlenmesine alternatif bir çok ses kaydı yayınlanmıştır; marşlar, ezgiler, ilahiler, türküler, bant tiyatroları, belgeseller ve Risale-i Nur dersleri gibi bir çok kayıt Medrese-i seyyarelerde dinlenegelmiştir. Yine o yıllarla müstehcen neşriyat furyasına karşı kahraman nurcular boş durmamış ve müsbet içerikler üretmek için prodüksiyon kurmuşlar ve bir çok güzel görüntülü esere imza atmışlar. Hacca gidenler için Hacc belgeseli, tarihî filmler, iman-ibadet eksenli belgeseller, iman hakikatlerini anlatan görüntülü eserler, biyografiler, ilme imanî bakış açısını gösteren ilmî eserler, aile filmleri ile ahlâk inşasına yardım etmişlerdir. Kısaca her neşir vasıtasını nurlandırmak gayreti içerisinde olmuş kahraman nurcular.

1908'den beri Bediüzzaman Said Nursî gazetelerden seslenmeye devam ediyor. Her gün eline Yeni Asyayı alan herkes evvela Bediüzzaman'la görüşüyor. Gazetenin sayfalarını açınca da ilk o karşılıyor okuyucuları ve sonra yazıcı nur kardeşleriyle birlikte bizimle konuşuyor. Yeni Asya nurlu lahikaların zeyilleri ve Risale-i Nurların şerhleri ve izahları olarak kıyamete kadar yazılmaya ve yayınlanmaya devam edecek inşaallah.

Neşir faaliyetlerinde Bediüzzaman Said Nursî'ye muavenet etmek için her platformu nurlandırmak ve oradan nurları neşretmek gâyesi içerisinde olmak duâmızdır. Hem kalemî hem fiilî duâ için sizleri de bu sayfalarda görmek isteriz.

Bizimle yazmak isterseniz:
editor.fidanlik@yeniasya.com.tr
adresinde e-postacıları bekliyor olacağız.

LÂHİKA

Ey iman edenler! Sizden öncekilere farz kılındığı gibi oruç tutmak size de farz kılındı. Umulur ki böylece günah ve fenâlıklardan korunursunuz.

"Oruç (sahibini koruyan) bir kalkandır. Oruçlu, saygısızlık yapmasın, ahlâksızca konuşmasın. Eğer biri kendisiyle dövüşmeye veya sövüşmeye kalkışırsa, iki defa, 'Ben oruçluyum.' desin."

Ayet | **Bakara Sûresi: 183** | Hadis | **Buhârî, Savm, 2**

Bediüzzaman Said Nursi

Ramazan-ı Mübareğin savmı

Ramazan-ı Mübareğin savmı, Cenâb-ı Hakkın nimetlerinin şükrüne baktığı cihetle, çok hikmetlerinden bir hikmeti şudur ki:

Birinci Sözde denildiği gibi, bir padişahın matbahından bir tablacının getirdiği taamlar bir fiyat ister. Tablacıya bahşiş verildiği halde, çok kıymettar olan o nimetleri kıymetsiz zannedip onu in'âm edeni tanımamak nihayet derecede bir belâhet olduğu gibi; Cenâb-ı Hak, hadsiz envâ-ı nimetini nev-i beşere zemin yüzünde neşretmiş, ona mukàbil, o nimetlerin fiyatı olarak şükür istiyor. O nimetlerin zâhirî esbabı ve ashabı, tablacı hükmündedirler. O tablacılara bir fiyat veriyoruz, onlara minnettar oluyoruz. Hattâ, müstehak olmadıkları pek çok fazla hürmet ve teşekkürü ediyoruz. Halbuki, Mün'im-i Hakikî, o esbabdan hadsiz derecede, o nimet vasıtasıyla şükre lâyıktır. İşte Ona teşekkür etmek, o nimetleri doğrudan doğruya Ondan bilmek, o nimetlerin kıymetini takdir etmek ve o nimetlere kendi ihtiyacını hissetmekle olur.

İşte, Ramazan-ı Şerifteki oruç, hakikî ve hâlis, azametli ve umumî bir şükrün anahtarıdır. Çünkü, sair vakitlerde mecburiyet tahtında olmayan insanların çoğu, hakikî açlık hissetmedikleri zaman, çok nimetlerin kıymetini derk edemiyor. Kuru bir parça ekmek, tok olan adamlara, hususan zengin olsa, ondaki derece-i nimet anlaşılmıyor. Halbuki, iftar vaktinde, o kuru ekmek, bir mü'minin nazarında çok kıymettar bir nimet-i İlâhiye olduğuna kuvve-i zâikası şehadet eder. Padişahtan tâ en fukaraya kadar herkes, Ramazan-ı Şerifte o nimetlerin kıymetlerini anlamakla bir şükr-ü mânevîye mazhar olur.

Hem gündüzdeki yemekten memnûiyeti cihetiyle, "O nimetler benim mülküm değil. Ben bunların tenâvülünde hür değilim. Demek başkasının malıdır ve in'âmıdır; Onun emrini bekliyorum" diye, nimeti nimet bilir, bir şükr-ü mânevî eder.

İşte, bu suretle oruç çok cihetlerle hakikî vazife-i insaniye olan şükrün anahtarı hükmüne geçer.

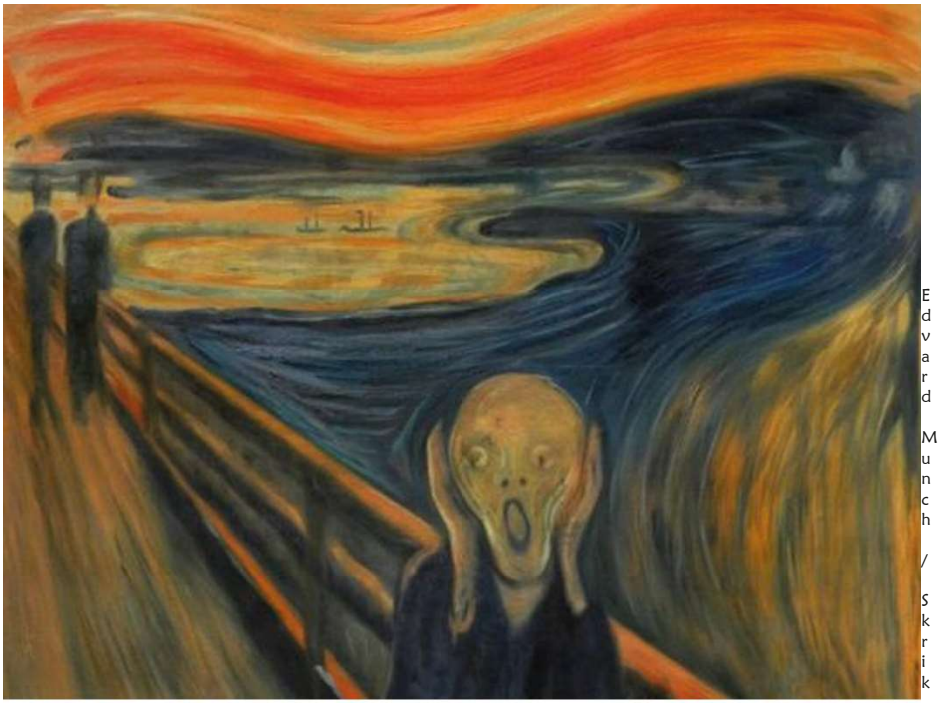
(Yirmi Dokuzuncu Mektup / İkinci Risale Olan İkinci Kısım / İkinci Nükte s.676)

"Ey mülhidler! Ey zındıklar!
Said, elli bin nefer kuvvetinde demişsiniz. Yalnışsınız; Kur'ân'a ve imâna hizmetim cihetiyle, elli bin değil, elli milyon kuvvetindeyim! Titreyiniz! Haddiniz varsa ilişiniz!..
"Benim ölümüm sizin başınızda bomba gibi patlayıp, başımızı dağıtacaktır. Toprağa atılan bir tohumun yüzer sünbüller vermesi gibi, bir Said yerine yüzler Said size o yüksek hakikati haykıracaktır. "

Seyfullah GÜMÜŞTEKİN

Nefs-i Pesimist

Risale-i Nur külliyatını okuduğumuzda içindeki temsilerde genellikle iman nuru ve bakış açısı olmadan bakılan olaylar ve durumlar; kötü, iç karartıcı ve sıkıntı verici haller ve hâdiseler olarak görünürken iman nuru ile onlara bakıldığında aslında hakikatlerinin görünenin aksine nurlu, ferahlatıcı ve insanı sevindiren mahiyette olduğu anlaşılır. Yani burada asıl mesele bizim olaylara nasıl yaklaştığımızla ilgili. Bu hakikati anladıktan sonra insanın aklına şöyle bir soru geliyor: Neden biz yani nefsimiz olay ve durumlara pesimist yani kötümser bir bakış açısıyla bakmaya ve onlara çirkin suretler giydirmeye meyilliyiz. Bu meseleyi anlamak için öncelikle bu dünyada muhatap olduğumuz olayların mâhiyetlerine bakalım. Aslına baktığımızda bu dünyada muhatap olduğuz her şeyi en azından birçoğunu imtihan bakış açısıyla açıklayabiliyoruz. Yani bu dünyada karşılaştığımız ne varsa aslında Cenab-ı Hak tarafından karşımıza çıkartılan aşmamız gereken ve aşmaya da gücümüzün yeteceği bazı engellerdir. Sonuç olarak da bu engeller istidatlarımızın ve kabiliyetlerimizin inkişafına vesile oldukları için faydalı ve netice itibariyle güzeldir. Şimdi sırada bu güzel olaylara çirkin suretler geçiren nefsimizi tanımak var. Evet İnsan cibilliyeti ve fıtratı hasebiyle nefsini sever. Belki evvela ve bizzat yalnız zatını sever ve elinden geldiği kadar kusurları kendine layık görmez ve kabul etmez hatta kendini şiddetle müdafa eder(Detaylı bilgi için bakınız: *26. Söz Zeyil).* Ayrıca nefis bu dünyadaki lezaize müpteladır. Hatta ıslah edilmezse hayatı keyif ve lezzet almaktan ibâret görebilir ve akıl ve kalbe galebe ederek bir dirhem hazır lezzeti ileride bin batman lezzetlere tercih eder. İşte böyle bir durumda aşması gereken bazı engellerle yani zihnî, kalbî, ruhî ve daha pek çok çeşit imtihanlarla karşı karşıya gelen nefis vazifesi olan az miktarda say ve gayreti yerine getirmemek için çünkü hayatını keyif ve lezzet almaktan ibaret sanan bakış açısıyla hazır lezzetini kaçırmamak için maksadı istikbele müteveccih olan vezâifi yapmak istemez, tembelliğe kaçar. Daha sonra kendinde kusur kabul edemediğinden vazifesizliğine bahane olarak hatayı âdetâ kendinden başka ne bulursa onun üzerine atar. Aslında mâsum olan vazifeli mahlûkata iftira eder. Öğrencinin çözemediği -çözmediği- soru zordur, bir kişinin tamir edemediği alet baştan bozuk, yapılmak istenilmeyen işler ise zaten hep gereksizdir. Bu meseleye bir zaman rütbeten büyük bir adamın "Namaz iyidir fakat her gün her gün beş defa kılmak çoktur bitmediğinden usanç veriyor." demesi güzel bir örnek olur kanaatindeyim. Yani usanç duymak nefsin suçu değil, -güya-bitmemek namazın suçu. Butün bu dalaverelerden sonra zaten hakikatte hata mahlukatta imtihanda değil nefsimizde olduğu için adelet-i ilahiyeye binaen işin sonunda cezayı yine nefsimiz çeker. Yani nefsimiz iman nurundan mahrum kalarak hakikate muhalif hareket etmenin bedelini kafasını hakikate çarpıp kırarak akıllanmazsa maazallah ebedi cehenneme hak kazanarak öder.
Cenab-ı Hak bizleri nefsinin kusurâtını görebilen, vazifemiz olan say ve gayreti yerine getirebilen ve olaylara hep hayırlı yönlerinden bakabilen kullarından eylesin âmin.

Edvard Munch / Skrik

İLİM-TEKNİK

Dr. Talha Latif AKDENİZ

Ruha Yakın Defterler

Artık teknolojinin de hayatımızın her yerine girmesiyle insan kendi düşüncelerine vakit ayıramaz oldu. Özellikle düşüncelerini topladığı defterlerle alakasını yitirdi. Ben de son 1 yıldır gerek içimi dökmek için gerek fikirlerimi, düşüncelerimi toparlamak için gerekse hoşuma giden şiirleri toplamak için defter kullanıyorum. Bir defteri tabi ki herkes istediği gibi kullanabilir ancak bir de eski insanlar nasıl kullanmış diye bakmamak olmaz. Bu konu hakkında izlediğim bir videodan bahsedeceğim.

Video "Journal Like a Renaissance Philosopher – ParkNotes". Bu videoda defter türlerinden ingilizce adı "commonplace" olan defterlerden bahsediyor. Dilimizde şu ana kadar yer etmemiş kelimeleri Türkçe konuşurken kullanmaya karşı bir alerjim olduğundan yazımın kalanında "commonplace" yerine "ruha yakın" defterler diyeceğim, çünkü bu defterlerin içine yazmak istediklerimiz hep ruhumuza yakın hissettiklerimiz oldu, oluyor ve olacak.

Bu "ruha yakın" defterleri 3'e ayırıyoruz. Birincisi tabiri caizse kendisinden şipşak defter diye bahsedebiliriz. Bunun nedeni basit, anlık kullandığın, o an aklına geleni yazdığın, öbür gününü planladığın belki alışveriş listesi olarak kullandığın bir defter. Kendime de yakın zamanda böyle küçük karton kapaklı bir defter yaptım yakın zamanda.

İkincisi daha çok alıntı defteri diyebileceğimiz tarzda bir defter. Adından da anlaşılacağı üzere bu defteri kullanırken genellikle hoşumuza giden bir sözü, bir alıntıyı veya hoşumuza giden bir şiiri not alıyoruz. Burada hiçbir konu fark etmeksizin alıntıları defterimize alırsak genel, sadece belli bir konu üzerine olanları alırsak spesifik bir defter olur.

Üçüncüsü ve sonuncusunu öbür ikisinden ayıran bir özelliği öbürlerinin de "ruha yakın" defterler kategorisine girmesine rağmen tarihte asıl "ruha yakın" defterler şimdi bahsedeceğim defter türüdür. Ruha yakın defterler içine alıntıları yazsan da asıl olarak bir düşünce hakkında yazarken o alıntıyı dahil ediyorsun. Alıntı olsa da olmasa da olur neticede asıl amaç düşüncelerini aktarmaktır. Bunlar günlük düşünceler gibi "aklıma hoş bir söz geldi yazayım" dan ileride, daha çok fikir tartıştığın bir yerdir.

Bu ruha yakın defterler de 4'e ayrılır. Genel ve Toplama, Genel ve Düşünce, Spesifik ve Toplama ve son olarak Spesifik ve Düşünce. Genel olunca her konuda yazdığın, spesifik olunca ise sadece belli bir konu seçtiğin bir defter demek oluyor. Toplama demek üzerine yorumun minimum olduğu yazıları toplamak oluyor. Düşünce ise aldığın alıntı üzerinde kendi düşüncelerini yazdığın bir defter türü oluyor.

Burada amacımız, insanların teknolojinin zihni yoran tarafından bir an olsun uzaklaşıp, düşüncelerini ve ruhlarına yakın hissettiklerini kaydedebilecekleri bir defter sahibi olmalarını sağlamak. Elbette herkes, kendine en uygun yöntemle defter tutmakta özgür; yeter ki düşüncelerini geliştirebileceği ve kendine ait bir köşesi olsun. Yıllar sonra o defteri açtığınızda, bugünkü düşünce dünyanızın gelişimine nasıl bir köprü kurduğunu görecek ve zamana meydan okuyarak geçmişteki kendinize sıcacık bir selam vereceksiniz.

Hasan BABAYİĞİT

Kâinat'ın Doğuşundan Marifetullah'a Uzanan Tefekkür

Büyük patlama (Big Bang) teorisi, bilim dünyasında kâinatın doğuşuyla ilgili en çok kabul gören kozmolojik bir modeldir. Bu büyük patlama modelinin ortaya çıkmasına zemin hazırlayan birtakım bilimsel çalışmaları inceledikten sonra Big Bang teorisinden Marifetullah'a uzanan bu tefekkürü siz değerli okuyucularımızla mütalaa etmek isterim.
Kainattaki temel kuvvetlerden biri olan Kütle Çekim Kuvvetini Newton, Kütle Çekim Kanunu ile bizlere anlatır. Kütle Çekim Kanunu'nda Newton der ki: Kütleler birbirini çeker, bir kütle ne kadar büyükse o kadar fazla çekim yapar. Einstein ise Newton'un Kütle Çekim Kuvvetinin yetersiz olduğunu söyler. Kütlenin sadece bir kütleyi çekmediğini enerjiyi de çektiğini söyler. Örneğin Genel İzafiyet Teoreminde Einstein'a göre bir yıldızın ışığı, güneşin kütle çekimi gereği doğrusal bir yörünge izlemez ve bükülür. Böylece yıldız bulunduğu konumdan farklı bir konumda gözükebilir ancak bu olay çıplak gözle gözlemlenemez. Einstein'ın arkadaşı olan Eddington, bu teoriyi ispatlamak için Güney Afrika'ya gidiyor ve güneş tutulması esnasında, tutulma öncesi ve sonrası iki fotoğraf çekiyor. Bu iki fotoğrafı üst üste koyduğunda fark ediyor ki yıldız, iki fotoğrafta da farklı noktalarda gözüküyor ve böylece Einstein'ın Genel İzafiyet Teoremi ispatlanmış oluyor. "Bu olaydan iki yıl sonra Einstein bu teoriyi kâinatın bütününe tatbik etti. Bu çalışmaların sonucuna göre eğer kâinat Genel İzafiyet teoremine uyuyorsa ya küçülmesi ya da genişlemesi gerekiyordu. (Genel İzafiyet Teorisine göre uzay ve zaman da çekim kuvvetinin tesiri altındadır. Meydan tamamen çekim kuvvetine kalırsa kâinatın kendi üzerine kapanması gerekecek, buna karşı bir tesirin varlığı halinde ise genişleme cereyan edecekti.) Einstein, bu konuda geliştirdiği formüllere bir "Kozmik İtici Kuvvet" ilâve etmek suretiyle durgun bir kâinat modeli ortaya çıkarmaya muvaffak olduysa da sonra-dan bu hareketini "hayatının en büyük hatası" olarak vasıflandırdı. Rus Matematikçi Alexander Friedmann, Einstein'ın çalışmalarına aldırmaksızın genel izafiyet teorisi üzerine kendi hesaplamalarını yaptı ve 1922'de genişleyen bir kâinat modeli olan Big Bang modelini hazırladı."
Bu teori akla birçok soru getirmektedir. Kâinat Einstein'ın İzafiyet teorisine göre Tekillik denilen hiçlikte iken nasıl var oldu? Kâinatın başlangıcında bir yokluk hâli varken yok, yokken kendini nasıl var edebildi? Bilim dünyasının en temel ilkelerinden biri olan Nedensellik İlkesine göre "Bir fiil varsa fâil olmak zorundaydı." Demek ki kâinatın başlangıcındaki hiçlik halinde, varlığı yokluğa tercih eden bir zat olmak zorundadır. Yani tüm sebepleri halk eden bir Müsebbibü'l Esbab'ın olması gereklidir. Bu bilgiye bilim dünyası 20. yy. 'da ulaşmışken bu teoriden 14 asır önce okuma yazma bilmeyen bir zat tarafından bu bilgi harfi harfine verilmiştir. Zariyat Suresi 47. Ayet 'de Allah (cc) der ki "Göğü kudretimizle biz kurduk ve biz onu genişletmekteyiz." Bilim dünyasının 20. yy. 'da keşfettiği bir bilgi 14 asır önce söylenmişse demek ki bu bilgiyi nakleden ile bu Big Bang'e sebep olan aynı zattır. Bize bu bilgiyi ulaştıran zat, O'nun elçisidir ve o zatın elindeki kitap ise ilahi bir kelamdır. Big Bang'e bakılarak kâinatın Müsebbibü'l Esbâb'ının özellikleri bulunabilir. Büyük patlama ile birlikte hiçlikten zaman ve mekân oluştu. O halde tüm sebep ve sonuçları halk eden zat, zamandan ve mekândan önce de vardı. Bundan dolayı o zatın zamandan ve mekândan münezzeh olduğu söylenebilir.
Büyük patlama sonrası oluşan düzen de çok hayret vericidir.
Düşünün ki 15 milyon derece bir ateş olan güneş, Samanyolu Galaksisini bir kandil gibi aydınlatmakta. "Yaydığı ışık olmazsa insandaki 576 megapiksel olan göz hiçbir işe yaramazdı." 15 bin balık türünü barındıran bir deniz, saatte 115 kilometre hızla koşan bir çita, 3 Milyar DNA bazı "içerisinde 800 ciltlik kitap barındıran bir kütüphane", 400 bin bitki türünü barındıran ve her birinin ihtiyacı olan mineral miktarını bilen bir toprak, 25 milyon GB hafızaya sahip bir beyin ve kâinattaki trilyonlarca yıldızı ve her birinin birer tesbih tanesi gibi dizildiğini düşünün. Sizce böyle mükemmel bir düzen tesadüfen olabilir mi? Bir patlamadan böyle mükemmel bir düzen ve intizam nasıl oluşabilir?
Üstad Hazretleri'nin Risale-i Nur'da da dediği gibi "İntizam ile iş görmek ilim ile olur." Yani kainattaki intizam, sonsuz bir ilmi gösterir. Bir ordunun intizamını sağlamak için bir komutan olması gerektiği gibi kainattaki bu intizam da bize arkasında tek bir zatın olması gerektiğini gösterir. Kısacası, intizam tek bir elden sudûr etmek zorundadır.
Kâinatın doğuşundan Marifetullah'a uzanan tefekkürümde bana eşlik eden siz değerli okuyucularımıza teşekkür ederim.
Kaynakça: (*Yeni Asya Yayınları, İlim ve Teknik Serisi, Ümit ŞİMŞEK, Big Bang Kâinatın Doğuşu,1984.*)

HUKUKÇU GÖZÜYLE

Türkiye, AİHM'deki dava başvurularında 2024'te de ilk sırada

Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi (AİHM), 2024'e ilişkin istatistiklerini açıkladı. AİHM verilerine göre 2024'te aleyhinde en fazla dava başvurusu bulunan ülke Türkiye.
AİHM'ye, 47 Avrupa ülkesinden yapılan şikayetlerin toplamı 60 bin 350. Bunların yüzde 35,8'i Türkiye kaynaklı hak ihlali iddialarından oluşuyor. Bu da karar bekleyen 21 bin 600 dava başvurusu anlamına geliyor.
Türkiye, bu sayıyla diğer ülkelerin açık ara önünde yer aldı.
Türkiye'yi 8 bin 150 başvuruyla Avrupa Konseyi'nden ayrılan Rusya ve 7 bin 700 dava başvurusuyla Ukrayna izliyor.
Geri kalan 44 ülkenin başvurularının toplamı ise 22 bin 900.
(hukukihaber.net)

Asım Bera ATASEVEN

Demokrasi Kanunu

Üstad, Doğuda aşiretleri gezip Hürriyet ve meşrutiyeti anlattığı Münazarat eserinin başında, "Meşrutiyet kanunuyla suâl ediniz. Yani içinizde bir iki zeki adamı intihap ediniz; tâ size vekil olarak müşteri olup, suâl etsin…" demiştir. Demokrasilerde kimlerin vekil olacağına karar veren mercii, yine onları vekil olarak seçenlerdir. Üstad kimlerin vekil olacağına sual edenlerin karar vermesini istiyor, kendisi vekil seçmiyor.

Günümüzde bir çok demokratik ülkede önseçimler mevcuttur. Adayları siyasî partilerin kurulları belirlemez. Siyasî partilerin üyeleri yapılacak önseçimler ile adaylarını bizzat belirler.

Önseçimlerin çeşitli usulleri bulunmaktadır. Caucus, yalnız parti üyelerine açık bir önseçim usulü iken; Primary ise, partiye üye olsun olmasın tüm vatandaşlara kapılarını açan önseçim usulüdür. Amerika'da her eyalete göre bu usuller değişiklik göstermektedir. İngiltere, Almanya, Fransa, İtalya ve birçok Avrupa ülkesinde siyasî partiler çoğunlukla seçim bölgelerindeki parti üyeleriyle aday belirlerken, bazı partiler üyelerle birlikte parti içi kurulların da sürece dahil olduğu karma bir sistemi benimsemiştir.

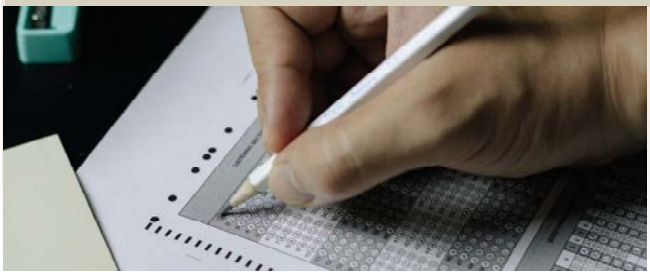
Hangi usulle olursa olsun önseçimle adaylara şu mesaj verilmektedir: Sizi biz seçtik, Bize karşı sorumlusunuz ve Bize hizmet etmekle mükellefsiniz. Önseçim olmazsa adayların parti başkanlarını ya da parti içi kurulları iknâ etmesi gerekir ki bu da su-i istimallere ve hak etmeyen kimselerin adaylığına yol açabilir. Önseçim su-i istimalleri ve liyakatsizliği ortadan kaldıracaktır. Kaldıramasa da en aza indirecektir. Çünkü parti üyelerini iknâ etmek, parti başkanı ve parti içi kurulları iknâ etmekten daha zor olacaktır.

12 Eylül'e kadar Milletvekillerinin önseçimle belirlenmesi Kanuni bir zorunluluktu. Partilerin karar organları ancak tüzüklerinde bir yetkinin bulunması ya da genel kurullarında alınacak bir karar ile toplam adayların yüzde 10'unu kendisi belirleyebilmekteydi. Bu haliyle günümüzden daha demokratik ve katılımcı bir sistem mevcuttu. 12 Eylül sonrası kabul edilen ve hala yürülükte olan Seçim Kanununda böyle bir zorunluluk bulunmamakla beraber, adayların tesbiti tamamen partilerin tercihine bırakılmıştır. Bu tarihten günümüze kadar sınırlı sayıdaki örnekler dışında adaylar, Parti Başkanları ya da parti içi kurullar tarafından belirlenmiştir.

Bugün mecliste yirmi yılını dolduran on üç, yirmi beş yılını dolduran üç milletvekili vardır ve seçildiği halde kürsüye çıkıp tek kelime etmeyen milletvekillerimiz bulunmaktadır. Koltuğundan kalkamayan, vekil olarak milletin seçtiği ancak vekillik görevini icra etmekten yoksun bu kişilerden kaçı bir önseçim olsa koltuklarını koruyabileceklerdir? Eğer Demokrasi tam manasıyla tesis olursa kuşkusuz bir önseçimle koltuklarını devretmek zorunda kalacaklardır.

Sonuç olarak millet iradesi önseçim olmaksızın onay makamı iken, önseçimle birlikte bizzat karar makamı olmaktadır. Tek Parti Dönemi'nden miras kalan, su-i istimallere gayet müsait ve daha az katılımcı ve liyakati arka plana atan bu uygulamalar artık Türkiye'ye dar gelmektedir. CHP'nin Cumhurbaşkanı adayı belirlemek için yapmış olduğu önseçim bu manada güzel bir gelişmedir. Ancak yetersizdir. Önseçim yasal bir zemine kavuşturularak demokrasimizin daha demokratik, katılımcı ve renkli bir hale getirilmesi için çalışmak ve milleti gerçek manada hâkim yapmak elzemdir.

Hukuk fakültelerini ilk 100 bin içinde yer alan adaylar tercih edebilecek

ÖSYM Başkanlığı 6 Şubat 2025 tarihli duyurusuyla 2025 Yükseköğretim Kurumları Sınavı'na (2025-YKS) ilişkin sürecin başladığını ilan ederek, 2025-YKS Sınav Kılavuzu'nu yayınladı. Kılavuz'da Hukuk, Mimarlık, Mühendislik, Tıp, Öğretmenlik, Diş Hekimliği, Eczacılık programlarına başvurabilmek için en düşük başarı sırasılaması da ilan edildi, Hukuk programlarına yerleştirme işlemlerinde daha evvel 125 bin olan başarı sıralaması 100 bine yükseltildi.
(hukukihaber.net)

Taha Şahiner

YARIM ASIRI DEVİREN ÇINAR

Yeni Asya, 21 Şubat 1970 tarihinde başlayan yayın hayatında 56 yılı geride bırakmış durumda. Geçen koca 55 yıla rağmen çizgisini aynı kararlılıkla devam ettiriyor.
Başlayan bir düzeni aynı şekilde devam ettirmek kolay değil. Hem de çok hızlı değişen ve dönüşen bir dünyada. Doğruyu, olması gerekeni konuşmanın bu kadar zorlaştığı, herkesin korkutulup sindirildiği bir devirde bunları haykırabilmek kolay değil. Bu büyük sorumluluğun ağırlığı omuzlarımıza yüklenmiş.
İlk sayısından günümüze ne badireler atlatıldı. Darbeler, baskılar, kapatmalar... Ancak tavizsiz duruşuyla, Hakkın hatırını hiçbir hatra feda etmemesiyle her zorlukta yeniden küllerinden doğdu. Bitti denildiği anda tekrar dirildi. Mücadelesine meşru ve demokratik zeminde devam etti.
Güçlüye değil haklıya taraf olması sebebiyle bedeller ödedi. Kimseye yaranmaya çalışmadı. Duruşunu bozmadı. Az bir dünya menfaati için eğilip bükülmedi. Böyle olunca da kahir ekseriyeti memnun edemedi. Ancak Üstad Bediüzzaman Said Nursî Hazretlerinin dediği gibi "... Eğer O razı olsa, bütün dünya küsse ehemmiyeti yok. Eğer O kabul etse, bütün halk reddetse tesiri yok."
Keyfiliğe karşı kanun hakimiyetini, zulme karşı adaleti ön savundu. Şahısları değil şahs-ı maneviyi önceledi.
"Bir masumun hakkı, bütün halk için dahi iptal edilmez. Bir fert dahi, umumun selâmeti için feda edilmez." ve ''Birisinin hatasıyla başkası mesul olamaz." cümlelerini düstur edindi. Mücadelesi de hep bu düsturları insanlara hatırlatmak üzerine oldu.
Tahribin kolay ancak tamirin çok zor olduğunu bildiğinden itidalli ve sağduyulu hareket etti. Bünyeye ilk başta tatlı gelen ama gittikçe zehirleyen hamasete kapılmadı.
Yapıcı, yol gösterici, orijinal yaklaşımları onu bir marka haline getirdi. Tahripçilerin de hedefi haline... Ancak bu bayrağı dalgalandırmaya devam ettirmek gerek. Bıkmadan usanmadan ileriye taşımak gerek.

M. Sait ÇATALKAYA

İSTİBDAD VE HELALLEŞME

Ülkemiz, tarih boyunca hem büyüleyici başarılar hem de derin acılar yaşamıştır. Bu toprakların geçmişinde, farklı inançların, düşüncelerin ve yaşam biçimlerinin barış içinde bir arada yaşaması söz konusu olmuştur. Ancak, bu durumun zaman zaman heba edildiği gözükmektedir. Kemal Kılıçdaroğlu'nun 2021'de yaptığı "helalleşme" çağrısı, barış durumunun yeniden ortaya çıkarılması için atılmış önemli bir adımdı. Kılıçdaroğlu'nun helalleşme çağrısı, geçmişte yapılan hataların kabulü ve mağdurlarla samimi bir yüzleşme teklifiydi. Bu çağrı hem bireyler hem de toplumun farklı kesimleri arasında açılan yaraları sarmayı ve yeni bir başlangıç yapmayı amaçlıyordu. Peki, bizler neden bu çağrıya kulak verdik? Bu sorunun cevabı, Risale-i Nur'un hürriyetçi ve müsbet hareket anlayışıyla doğrudan bağlantılıdır.

CHP, Türkiye Cumhuriyeti'nin demokrasiye geçilene kadar tek partisi ve istibdad dönemi olarak pek çok dinî ve toplumsal hayatta derin yaralar açan uygulamaların da aktörü olmuştur. Özellikle M. Kemal ve İsmet İnönü dönemlerinde, laiklik adı altında yapılan bazı müdahaleler, Müslüman halkın hafızasında travmatik izler bırakmıştı. Kur'an kurslarının kapatılması ve ezanın (tüm dünyada okunduğu şekilde ve asırlarca okunan haliyle okunmasının yasaklanması ve sadece) Türkçe okutulması gibi kararlar, halkın inanç özgürlüğüne yapılan sert müdahalelerdi.

Geleneksel dinî eğitimin yok edilmesi, toplumun manevî damarlarını zayıflatan adımlar oldu. Kemal Kılıçdaroğlu, helalleşme çağrısında özellikle bu döneme atıf yaparak, CHP'nin geçmişte bu hataları yaptığını kabul etti. "Eğer bir toplumu kutuplaştırmak için geçmişin hatalarına saplanıp kalırsak, geleceği kaybederiz" diyerek, bu hatala-rın telafisi için samimi bir özür dilemişti.

Bu yüzleşme, şahsıma Üstadımız Bediüzzaman Said Nursî'nin şu sözlerini hatırlatıyor: "Adalet, mazlumun hakkını zalimden alıp ona teslim etmektir." Kılıçdaroğlu'nun bu tavrı, kimimize göre mazlumların yarasını sarmaya yönelik bir çaba olarak değerlendirilebilir. Biliyoruz ki 2014 yılında, Risale-i Nur Külliyatı'nın basımı devlet tekelinde (tekeline alınmak) toplanmak istenmişti. Bu yasak, Üstad Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerini "toplumun manevi hayatını inşa eden bir hazine" olarak gören bizler için derin bir hayal kırıklığıydı, büyük bir acıydı. Risale-i Nur, sadece bir külliyat değil, aynı zamanda özgürlük, adalet ve kardeşlik gibi temel değerleri savunan bir manifestodur. Kemal Kılıçdaroğlu, o zor günlerde bu yasağa karşı net bir duruş sergiledi. Bu konuda yaptığı açıklamada, "Fikir ve inanç özgürlüğü demokrasinin temelidir. Risale-i Nur, hiçbir baskıya maruz kalamaz" diyerek mücadelemize destek olmuştu. CHP'nin bu konuda yargıya destek olması, yasağın kaldırılmasında etkili oldu. Bu tavır, bana her zaman şu sözü hatırlatır: "Hürriyet-i vicdanın ihlali, koca bir milletin saadetini mahveder."

Kılıçdaroğlu, bu süreçte vicdan özgürlüğünün yanında durarak, gönüllü olarak hizmet etti. Başörtüsü yasağında ise, CHP'yi geçmişte en çok eleştirdiğimiz konulardan biri olmuştur. 28 Şubat sürecinde, binlerce kadın eğitim ve iş hayatından dışlanmış, üniversite kapılarında gözyaşı dökmüştü. Bu yasak, sadece bir kıyafet meselesi değil, bir inanç ve kimlik özgürlüğünün ihlaliydi. Kılıçdaroğlu, 2010'da

CHP Genel Başkanı olduktan sonra bu yasağı savunmayan, aksine bu konuda toplumla barışmayı hedefleyen bir çizgi izledi. Başörtüsü yasağının kaldırılması için gösterdiği destek, muhafazakâr kesimde bir güven ortamı oluşturmak içindi. 2022 yılında başörtüsünü anayasal güvence altına alma teklifini gündeme getirmesi fakat mevcut iktidar ve ortaklarının reddetmesiyle, bu konuda ne kadar samimi olduğunu göstermişti.

Hatta 24 Mayıs 2023'te yayınlanan Babala TV'de sorulan bir soruda; "2008 senesinde, 'Bugün türbanla okul ve devlet kurumlarına girmek isteyen biri yarın çarşafla ve peçeylede gelmek isteyebilir. Bunun önünü alamayız.' gibi bir ifade kullandınız. Fakat bugün özgürlükçü takılıyorsunuz." Sorusuna ilişkin olarak Kemal Kılıçdaroğlu'nun cevabı şu şekildeydi: "Başörtüsü ile ilgili söylediğim o sözler doğrudur. 2010 senesinde Genel Başkan olduktan sonra 'artık helalleşmemiz lazım' dedim. Helalleşme ne demektir? Benim kusurum var. Kabahat bana âit ve dolayısıyla bunu kabul ediyorum, gelin helalleşelim. Başörtüsü sorununu çözmek için ilk sözü nerede verdim biliyor musunuz? İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanı adayıyken, Okmeydanı'nda büyük bir miting yapılmıştı. Ben bu sorunu çözeceğime dair söz vermiştim. Genel başkan olduktan sonra üniversitelere başörtülü kızlar alınmıyordu. Yusuf Ziya Özcan YÖK başkanıydı. Kendisini aradım. 'Başörtülü kızları neden üniversitelere almıyorsunuz' dedim, 'siz karşısınız' dedi. 'Ben karşı değilim, parti olarak karşı değiliz.' dedim. Başörtüsü konusunda bizim karnemiz kırık olduğu için söylemiyorum bunu... Ben bunu gittiğim her yerde rahatlıkla ifade ediyorum. Orada bir hatamız ve kusurumuz var. Kadının kılık kıyafetiyle uğraşılmaz. Gerek yok. Kadın istediği gibi giyinir, istediği gibi gezer."

2022 ve 2023'te kanun teklifi önerisi ne kadar gündeme gelse de sonuca ulaşılamamıştır. Bugün her ne kadar imtiyaz tanınsa da kamuda başörtüsü yasağı sürmektedir. Sonuç olarak gördüğümüz bu tavırlar, Üstad Bediüzzaman Said Nursî'nin "Hürriyet odur ki ne nefsine, ne gayriye zararı dokunmasın" ilkesini adeta yeniden hatırlatıyor. Binaenaleyh helalleşme, sadece bir özürden ibaret değildir. Aynı zamanda, toplumun yaralarını sarma, kırgınlıkları giderme ve birlikte yeni bir geleceğe yürüme iradesini ifade eder. Kılıçdaroğlu'nun, geçmişte mağdur edilmiş kesimlere yönelik bu çağrısı, Üstad Bediüzzaman Said Nursî'nin "Müsbet hareket, düşmanlığa değil barışa hizmet eder" anlayışıyla uyum içerisinde.

Helalleşme çağrısı, geçmişte yaşanan dini baskılar, başörtüsü yasağı, Risale-i Nur yasakları ve kutuplaşmaya neden olan diğer olayların üstesinden gelmek için önemli bir fırsattı. Şahsi kanaatimce bu çağrı, toplumun her kesimine uzatılan bir dostluk eli olarak görülmeliydi. Kemal Kılıçdaroğlu'nun helalleşme çağrısı, bizlerin de savunduğu hürriyet, adalet ve kardeşlik ilkeleriyle uyum göstermekte. Geçmişin hatalarından ders alarak daha özgür, daha demokratik bir Türkiye inşa etme yolunda, helalleşme bir dönüm noktasıdır. Risale-i Nur'un rehberliğinde, helalleşmenin toplumsal barışı inşa edeceğine olan inancımız tamdır. Bu süreci desteklemek, sadece bir siyasi liderle değil, aynı zamanda vicdanımız ve değerlerimizle helalleşmek anlamına gelir. Çünkü biliyoruz ki, "Hürriyetin yolu, adaletten geçer."

Hem Üstad Hazretleri istibdad dönemi olan tek parti döneminde talebeleri ile gördüğü zulümlerin vebal ve sorumluluklarını onları yaşatanların yüzde beşine verip, kalan yüzde doksan beşin masum olduğunu, hatta yaşatılan zulümler için hakkını helal ettiğini belirtiyor.

KÜLTÜR-SANAT-EDEBİYAT

Rafet ÖZCAN

Derim Hemen Bismillah

Bir şey yiyip içerken,
Kitabımı verirken,
Okumaya başlarken,
Derim hemen Bismillah.

Lâ ilâhe illallâh,
Derim hemen Bismillah.

Yatağıma yatarken,
Uyumaya başlarken,
Sabahleyin kalkarken,
Derim hemen Bismillah.

Lâ ilâhe illallâh
Derim hemen Bismillah.

Elbisemi giyerken,
Elimi yüzümü yıkarken,
Evimizden çıkarken,
Derim hemen Bismillah.

Lâ ilâhe illallâh,
Derim hemen Bismillah.

Okula giderken,
Sınıfa girerken,
Derslerime başlarken,,
Derim hemen Bismillah.

Lâ ilâhe İllallâh,
Derim hemen Bismillah.

Mustafa Emre ARSLAN

Risale-i Nur

Rızâ-yı İlâhî'dir maksûdu, gâyesi
İman-ı tahkikî'dir neticesi, meyvesi
Saâdet-i dâreyn'dir bu imanın gereği.
Âlemlere neşreder hakikati, gerçeği.
Lem'alar'dır süzülen, Kur'an'dan/sünnetten
Elinde "nur" tutar, sakınır siyasetten.
İlzâm eder şeytanı, kurtarır vesveseden
Nakşeder imanı, uyandırır gafletten.
Uvetü'l-vüskâ'dır, yapışan necat bulur
Rabbim'in fazlıdır, bu yolda yoktur gurur.

Rafet ÖZCAN

Fânî dünya için niza etmeye değer mi ?

Sanki ebedî dünyada kalacakmış gibi eş dostu kırmak hısım akrabayla münakaşa etmek, ana baba kardeşlerle küsecek dargınlaşacak hale gelmeye değer mi? Nefsimizin ve şeytanın seslerini dinlesek değer, aklın ve vicdanın sesini dinlesek değmez. Niçin değmez? Çünkü her şey fani, ölüm ani. Bir bakarsın aniden bir bela bir musibet bir felaket ile sarsılır belki de sonumuz olabilir.İnsanların olmadığı ve dostların mevcut olmadığı bir dünya bizim olsa da neye faydası varki? Aldanmakta fayda yok, denî dünya tarafından kandırılan, aldatıcı dünya hayatı bizi hem bu dünyada hem ahiret hayatında perişan eder. "Dünya bir meta değil ki bir niza değsin" dedik. Aslında öyle değil mi? Bu koca dünya niza ve kavga edecek bir metağ değil biliyorsun, dünyanın küçücük meseleleri için birbirimizi kırıp üzmeye, darılıp küsmeye değer mi? Emanetçi olduğumuzu unutup 'benim malım benim mülküm' demeye kalkışırız. Halbuki malda mülk de bir başkasının. "Mal sahibi, mülk sahibi, hani bunun ilk sahibi? Mal da yalan mülkte yalan var birazda sen oyalan." Mal da mülk de Allah'ın biz emanetçiyiz. Çocuklarımızı bu kavgaya dahil etmeye ne hakkımız var? Meselelerimizi konuşarak problemlerimizi bir araya gelerek halletmek dururken kavga-döğüş kırmak-kırılmak yolunu seçiyoruz? Sonunda pişman olacağımız söz ve hareketleri bir anlık öfke ile neden yapıyoruz? Biz aklımızı kullanmamız gerekirken duygularımızın esiri olarak nefis ve şeytana neden fırsat veriyoruz?Akıllı insan aklını kullanır daha akıllı insan başkasının aklından istifade eder kaidesi gereği yapılacak şey; birilerine bakar, oturur sâlim kafayla kızmadan, darlanmadan, öfke-hırsa kapılmadan sakin sakin konuşarak mesele ve sorunlarını halledebilir.
Zira akılla halledilemeyecek hiçbir sorun yoktur. Yeter ki konuşabilelim.
Onun için nass-ı hadîs ile: "Üç günden fazla mü'min mü'mine küsüp kat'-ı mükâleme yapmayacak."
Bütün bunları düşününce; geçici dünya hayatı küsmeye, kırılıp darılmaya, hem kendimize hem başkasına zarar vermeye değer mi?

Sabahaddin ÇİFTKAYA

Depremi Unutma

Malumunuz Türkiye'de 6 Şubat 2023'te vuku bulan acı deprem felaketinin iki sene üzerinden geçti. Deprem ciddi manada şehirlerimizi harap etti ve onbinlerce vatandaş vefatına neden oldu. Hal böyleyken bu depremden çıkarmamız gereken derslerin bir hayli fazla olduğu kanaatindeyiz ve bu dersleri bizden önce çıkaran Japonları takip etmenin elzem olduğunu düşünüyoruz. Bu yüzden yazımızda Türkiye'de alınan tedbirlerin yeterliliğini ve niteliğini tartışmak yerine Dünya'nın deprem hususunda rol model olarak kabul ettiği Japonyanın durumundan bahsetmeyi daha münasip gördük.

Japonya, dünyanın en aktif deprem bölgelerinden biri olan Pasifik Ateş Çemberi üzerinde yer aldığı için tarih boyunca büyük depremler yaşamıştır. Ancak yaşanan felaketlerden ders çıkararak, depremle mücadelede dünyanın en gelişmiş ülkelerinden biri haline gelmiştir. Bu gelişmişlik, teknolojik yatırımlar, katı inşaat standartları, halkın eğitimi ve büyük bir bütçe ayırmasıyla sağlanmıştır.

Kaç senede bu hale geldiğini anlayabilmek için biraz araştırma yaptığımızda; 1923 Büyük Kanto Depreminden sonra sistemli olarak önlemler almaya başladığını ilaveten 1995 Kobe Depremi ve 2011 Tohoku depremi gibi felaketlerden sonra önlemlerin çok daha gelişmiş hale geldiğini görmekteyiz. Sonuç olarak yaklaşık yüz yıldır Japonya'nın depremin etkisini minimize etmek için sürekli yatırım yaptığını söyleyebiliriz. Peki nedir bu önlemler gelin beraber göz atalım.

1. Depreme Dayanıklı Yapılar ve İnşaat Teknolojileri
Japonya, bina inşaatında dünyanın en katı inşaat standartlarına sahiptir. İlk olarak 1923'teki Büyük Kanto Depremi'nden sonra önlemler alınmaya başlandı ancak 1995'teki Kobe Depremi'nden sonra yönetmelik çok daha sıkı hale getirildi. Binalarda şu sistemler yaygın olarak kullanılmaktadır:
Sismik İzolatörler (Deprem Sönümleyiciler): Binaların temelinde kullanılan bu sistemler, depremi emerek binanın deprem anında daha az hareket etmesini sağlar.
Esnek Yapı Malzemeleri: Beton yerine çelik ve karbon fiber gibi esnek malzemeler tercih edilir.
Akıllı Binalar: Japonya'da bazı binalar, deprem anında sarsıntıyı algılayarak çözülebilir dengeleyici yerleşimi devreye sokar.
2. Erken Uyarı Deprem ve Tahmin Sistemleri
Japonya'nın en önemli deprem güvenlik önlemlerinden biri, 2007'den beri kullanılan **Deprem Erken Uyarı Sistemi (EEW)** 'dir.Japonya Meteoroloji Ajansı (JMA) ve sismik gözlem ağları, yerin altında ilk dalgaları algılayarak saniyeler içinde faaliyet göstermektedir. Bu sistem sayesinde trenler durdurulabilir, fabrikalar kendini kapatabilir, insanlar güvenli sığınaklara ulaştırılabilir.
3. Halkın Eğitimi ve Deprem Tatbikatları
Japonya'da deprem bilinci çok küçük yaşlardan itibaren öğretilir.Okullarda ve iş yerlerinde yıllık **deprem tatbikatları** yapılır.1 Eylül her yıl **"Afet Önleme Günü"** olarak kutlanır ve ülke çapında büyük tatbikat olanakları sunar.Telefonlar ve televizyonlar, deprem anında nasıl hareket edilmesi gerektiğini anlatan bildiriler yayınlar.
4. Tsunami Önlemleri
Büyük depremler sonrasında tsunami riski yüksek olduğu için Japonya sahil kentlerinde şu önlemleri alıyor.
Devasa deniz duvarları: Tsunami dalgalarını karşılamak için kıyı şeritlerine 10 metreye kadar ulaşan duvarlar inşa edilmiştir.
Acil kaçış yolları ve sığınaklar: Tsunami tehlikesi olan kişilerin hızla kaçabileceği yollar ve yüksek binalar yapılmıştır.

Japon hükümeti, her yıl milyarlarca doları depremle mücadeleye ayırmaktadır. 2011'deki Tohoku Depremi sonrasında sadece yeniden yapılanma için yaklaşık 300 milyar dolar harcadı. 2023 yılı itibarıyla afet önleme bütçesi her yıl 40-50 milyarlık seviyelerde izliyor.
Sonuç olarak Japonya, deprem gerçeğini kabul ederek bu konuda dünyanın en gözde ve hazırlıklı ülkesi haline gelmiştir. Gelişmiş mühendislik çözümleri, halk eğitimi, erken uyarı sistemleri ve büyük bütçeler sayesinde, büyük depremlerde insan kaybı ve hasarı minimuma indirmeyi başarmıştır. Dolayısıyla bizim de ülke olarak daha fazla acı tecrübe yaşamamak için bir an önce hem şahıs bazlı hem toplum bazlı hem de devlet bazlı tedbirlerimizi almamız ve bu konuda ciddi sermaye ve yatırım yapmamız ondan sonra tevekkül etmemiz gerekmektedir.

GEZİ - UMRE HATIRALARI -

Tarık Ensar Durmuş

24 Ocak sabahı, heyecan ve manevi bir coşku içinde Ankara'dan İstanbul'a doğru yola çıktık. Yolculuğumuzda 10 kişiydik ve hepimiz, bireysel olarak Umre ibadetimizi gerçekleştirmek için kutsal topraklara gitmek için can atıyorduk. İstanbul'a vardığımızda havalimanına giderek ilk iş olarak ihramlarımızı giydik. İhram namazlarımızın ardından niyetlerimizi getirdik. O an, içimizi tarifi zor bir huzur ve heyecan kapladı.
Sabiha Gökçen Havalimanı'ndan dualarla Cidde'ye uçmak üzere uçağa bindik. "Lebbeyk Allahümme Lebbeyk" nidaları arasında, kutsal yolculuğumuza başladık. Yaklaşık dört saatlik bir uçuşun ardından Cidde Havalimanı'na vardık. Daha önce ayarladığımız araç bizi havalimanında karşıladı ve otelimize doğru yola çıktık. Otelimize vardığımızda ise bavullarımızı odalarımıza bırakır bırakmaz hiç vakit kaybetmeden Mescid-i Haram'a gitmek için yeniden yola koyulduk.
Biletlerimizi, otelimizi, gezeceğimiz yerleri ve rehber ihtiyacını Türkiye'den organize etmiştik. Herkese bir bölge hakkında çalışma görevi verdik ve gidince herkes o bölgeyi detaylı bir şekilde anlattı. Mescid-i Haram'a vardığımızda tavaf ve say ibadetlerimizi yaptık. O manevi atmosferde Cevşenlerle, dualarla Kâbe'yi tavaf etmek hepimiz için tarifsiz bir duygu oluşturdu. Tıraş olduktan sonra ihram yasaklarımız sona erdi ve otelimize döndük. Saatlerdir uyumadığımızdan akşama kadar derin bir uyku çektik.
İkinci gün hacıların çıktıkları Arafat Dağı'na bir gezi düzenledik ve o gün ikinci umremizi yaptık. Mekke'de toplam 5 gün kalacağımız için her güne bir umre planladık ve toplamda 5 umre yapmış olduk. Her bir umrede farklı hisler yaşadık, ibadetlerimizin her birinde derin manalar çıkardık ve yoğun hisler yaşadık.
Üçüncü gün deve çiftliğine gittik ve develere bindik. Bir arkadaşımızın çantasını devenin kapması gibi bazı komik olaylar da yaşadık. Develerin ilahi dinleyince ağladıklarını anlatmışlardı ancak bir kardeşimizin okuduğu ilahiyi duyunca sırtlarını dönüp gittiler. Bu hadisede gülümseten anılarımız arasında yerini aldı.
İlk vahyin geldiği Nur Dağı'na ve Hz Peygamberin hicret esnasında saklandıkları Sevr Dağı'na çıkıldı. Tırmanış oldukça zorluydu ancak zirveye vardığımızda hissettiğimiz manevi haz her şeye değdi. Hz. Aişe Mescidi, Bedr Meydanı, Uhud Dağı, Cirane, Şeytan Taşlama bölgesi ziyaret edildi. Mekke sokaklarında dolaşırken o mistik atmosferi hissetmek hepimiz için unutulmaz bir deneyim oldu. Yemeklerimizi dışarıda restoranlarda denedik. Mekke mutfağının farklı lezzetlerini tatma fırsatı bulduk.
Sonrasında Medine'ye, Hz. Peygamber'in yanına gitmek için yola çıktık. Çok uyumlu bir ekiple umre ibadetimizi gerçekleştirdik, Elhamdülillah. Medine'de Mescid-i Nebevi'nin huzur veren atmosferinde vakit geçirmek hepimize derin bir manevi huzur verdi. Yeşil Halı'da randevumuzu alıp namaz kıldık ve yatsı namazı vakti geldiğinden yaklaşık 40 dakika kadar orada kaldık. O dakikalar adeta zamanın durduğu, gönüllerimizin nurlandığı anlardı.
Medine çarşılarında dolaşıp alışverişlerimizi yaptık. Hurma, zemzem suyu, misvak ve diğer hediyelik eşyaları alarak sevdiklerimize kutsal topraklardan hatıralar götürmek istedik. Alışveriş sırasında satıcılarla yaptığımız sohbetler bile bu yolculuğa ayrı bir anlam kattı. Her köşesinde huzur hissettiren bu şehirden ayrılmak hepimize zor geldi. Ama manevi olarak doymuş, ruhen huzur bulmuş bir şekilde memleketimize geri döndük.
Hediyelik eşyalar, hurma ve diğer alışverişler dahil olmak üzere 8 günlük umre ibadetimiz ortalama 27.000 TL'ye mal oldu. Çok kalabalık bir dönemde gitmemize ve uçak biletlerini iki katı fiyatına almamıza rağmen bu maliyeti sağladık. Umre ibadetimizin her anı bizim için unutulmaz bir deneyim oldu. Allah dileyen herkese bu kutsal yolculuğu nasip etsin. Amin.

Hakan Özlen

Mekke'de Kâ'be var. Medine'de ise Mescid-i Nebevi var. İslam'ın tulu' ettiği beldeler burası. Gerçi Ka'benin ilk bânisi ilk insan ve ilk peygamber olan Hz. Âdem'dir (as). Kâ'be, Cenâb-ı Hakk'ın nurunun tecelli ettiği yerdir. O merkezin etrafında dilleri, renkleri ve değerleri birbirinden farklı milyonlarca insan dönüyor. Her dönüşlerinde Hacer'ül Esved'e selam vermek suretiyle ruhlar âleminden verilen sözün teyidi ve tekidi yapılıyor. Mescid-i Nebevî ise Hz. Peygamber özlemiyle yanıp tutuşanların uğradıkları ve ferahlandıkları yerdir. Burada Ravza-i Mutahhara var. Ayrıca Hz. Ebubekir (ra) ile Hz. Ömer'in (ra) kabri de buradadır. Evet bu beldeler minnet ve saygı duygusunun revaç bulduğu yerlerdir. Şimdi bu mekanları ilk defa geziyorum. Düşünsel ve duygusal olarak müthiş bir hâlet-i rûhiye içerisindeyim. Zira her bir noktası Hz. Peygamber'in (asm) gezdiği noktalar olarak tahayyül ediyorum ve müthiş huzur buluyorum. O sahâbilerin herbirinin hatırası canlanıyor gözümde. Bedir bölgesi Uhud ve Okçular Tepesi, Hendek alanı...
Hira dağına çıkarken ilk vahyin inişinin tasavvur edilmesi ile evvelen dem ve damarlarda kaynayan o kanın ve akabinde kalbin heyecana gelmesi kaçınılmaz. Galiba gitmeden ifade edilmesi en zor beldeler buralardır. Biz de bu kadarıyla iktifa edelim. DKT Yapım Bireysel Umre Ekibi'ne bu enfes duyguya sebep oldukları çok teşekkür ediyorum.

Zafer İnan

Bu kutsal yolculuk, hayatım boyunca unutamayacağım manevi bir deneyim oldu. Kâbe'yi ilk gördüğüm an hissettiğim huzur ve heyecan tarif edilemezdi. Umre boyunca her ibadette gönlümün ferahladığını hissettim. Mekke ve Medine'nin manevî atmosferinde geçirdiğimiz her an, bize derin duygular yaşattı. Böyle güzel ve uyumlu bir ekiple bu ibâdeti gerçekleştirmek ayrı bir şükür sebebi oldu. Rabbim herkese bu mukaddes yolculuğu nasip etsin.

Hasan Hüseyin Uçar

24 Ocak'ta, kutsal topraklara doğru yola çıkarken kalbimdeki heyecanı anlatmak zordu. İstanbul'da ihramlarımızı giyip niyetimizi ettik ve Gdde'ye uçarken hayaller gerçek oluyordu. Mescid-i Haram'da Kâbe'yi tavaf etmek, Medine'de Mescid-i Nebevi'de geçirdiğimiz huzurlu dakikalar, içimi tarifsiz bir huzurla doldurdu. Özellikle bu yolculuğu, çok değerli bir ekiple birlikte yapmak bana ayrı bir mutluluk verdi. Her ânı, birbirimize destek olarak geçirdiğimiz bu kutsal yolculuk, bana hem ruhsal hem de manevi olarak çok şey kattı. Bu deneyimi birlikte yaşadığım abi kardeşlerimle çok kıymetli anılar biriktirdik. Rabbim devamını nasip eylesin.

Arif Said Özcan

Geçtiğimiz günlerde bir grup olarak çıktığımız umre yolculuğu, ruhumuzu derinden etkileyen eşsiz bir deneyim oldu. Kâbe'yi görmek, dualarımızla Allah'a yönelmek, o mübarek mekanda tavaf etmek, tarif edilemez bir huzur ve maneviyat sundu. Medine'de ise Peygamber Efendimiz'in (asm) huzurunda bulunmanın şerefi ve manevi atmosferi içimizi saran bir huzurla doldurdu. İbadetlerimizle meşgul olup dolu dolu geçirdiğimiz dokuz gün boyunca, hem ruhen hem de kalben yenilendiğimizi hissettik. Bu kutlu yolculuk, bizler için unutulmaz bir hatıra olarak kalacak inşallah.

Muhammed Sait Balpetek

Kutsal topraklara ikinci kez gideceğimi öğrendiğimde içimde farklı bir heyecan oluştu. Daha önceki ziyaretimde kendime bir söz vermiştim: Her gelişimde, zorlandığım konular üzerine hedefler koyacak ve bu manevi yolculuğu daha anlamlı hale getirecektim. Bu kez de aynı bilinçle, kendimi geliştirmek adına üç-dört konu belirleyerek yola çıktım. Büyük değişimler beklemiyordum çünkü biliyordum ki insan, kendini değiştirmedikçe kutsal topraklar kalpte bir şeyleri değiştirmiyor. Eğer değiştirseydi, Kâbe'ye en yakın evde yaşayan Ebu Cehil değişirdi...

GEZİ - UMRE HATIRALARI -

Muhammed Sait Balpetek

Mekke: Beytullah'a Kavuşmak
Mekke'ye vardığımızda içimde tarifi zor bir heyecan vardı. Otelimize yerleşir yerleşmez, ilk işimiz Kâbe'ye gitmek oldu. O anı kelimelerle anlatmak zor… Her bakışta sanki ilk kez görüyormuşum gibi hissediyordum. Kalbim coşkuyla atarken, Beytullah'ın ihtişamı karşısında içimde derin bir huzur oluştu. Dualarım dillerimden dökülürken, tavaf ederken zaman adeta durdu. Dünya geride kalmıştı; burası, ruhumun yeniden doğuş yeriydi.

Medine: Huzur Şehri
Mekke'deki ibadet ve ziyaretlerimizin ardından huzurun şehri Medine'ye doğru yola çıktık. Otelimize yerleşir yerleşmez Mescid-i Nebevî'ye gitmek için sabırsızlanıyordum. Peygamber Efendimiz'in (s.a.v.) huzuruna varmak, onun şehrinde soluk almak tarifsiz bir huzurdu. Ravza'ya adım attığımda kalbim heyecanla çarpıyordu. O kutlu beldede dua etmek, Efendimiz'in manevi atmosferinde bulunmak, ruhumu saran en büyük nimetlerden biriydi. Bu, bir vuslat, bir teslimiyet ve sonsuz bir sevgiyle dolu bir buluşmaydı.

Heybeme Kattıklarım: Umreden Geriye Kalanlar
Bu dokuz günlük umre yolculuğu, benim için sadece bir ziyaret değil, derin bir içsel yolculuktu. Kutsal topraklarda geçirdiğim her an, ruhumu arındıran ve beni kendimle yüzleştiren bir öz niteliğindeydi. Mekke ve Medine'nin manevi atmosferinde, kendime koyduğum hedefleri daha iyi anlamaya çalıştım.
Bu yolculuk, bana yalnızca ibâdetin değil, aynı zamanda sahabelerin çetin imtihanlar karşısındaki duruşlarını anlamanın da ne kadar önemli olduğunu gösterdi. Onların hayatlarını daha yakından tanımak, azimlerini ve teslimiyetlerini içselleştirmek için siyer okumalarımı artırmam gerektiğini fark ettim. Çünkü onların yaşadıkları hayatlar, sabır ve sebatın en güzel örnekleriyle doluydu.
Ve bu manevî deneyim bana bir kez daha hatırlattı:
Doğru yolda sabır ve sebat en büyük rehberdir.
Gayret benden, tevfîk Allah'tandır.

Muhammed Yusuf Adıyaman

Tefekkürî bir nazarla anlatmak gerekirse, *Kâbe merkezde, hacılar ise birer elektron misali, dünya meselelerinden uzak bir şekilde, sabır ve istikrarla tavaflarını gerçekleştiriyorlar.*
Sabır, bu yolculuğun en önemli unsurlarından biri Hac umre, meşakkatli bir ibâdet olmasının yanı sıra, farklı kültürlerden ve yaşam tarzlarından insanları bir araya getirir. Ufak bir sabırsızlık, sadece bireyi değil, çevresindekileri de etkileyerek ibâdetin ruhuna zarar veriyor.

Bize de, "Bavulunuza fazla kıyafet değil, sabır koyun" tavsiyesinde bulunanlar oldu. Gerçekten de, bu yolculuk insanı farklı bir nefis terbiyesine sokuyor. Zaman zaman zorlayıcı olsa da, sabrın gücünü ve gerekliliğini derinden hissettik. Allah nasip eder ve bir gün siz de gidersiniz, bavulunuzu hazırlarken bunu unutmayın.

DKT Yapım Bireysel Umre Ekibi

Bu yolculuk, "Dkt Yapım Bireysel Umre Ekibi" ile daha da anlamlı hale geldi. Bol ibâdetli, bol gezili, bol anılı ve güzel kaynaşmalı bir program gerçekleştirdik. Hepimiz için unutulmaz anılarla dolu bir umre oldu.Emeği geçen herkese teşekkür ediyorum. Rabbim, gitmeyenlere gitmeyi, gidenlere tekrarını nasip etsin. İnşallah…

DKT YAPIM

YAZILARINIZI
BEKLİYORUZ ...